

Учебен център "Регалия" организира:

- целогодишни курсове за подготовка за зрелостни и кандидатстудентски изпити;
- целогодишни курсове за кандидатстване в езикови и профилирани гимназии по български език и математика;
- пробни изпити за кандидатстване след 7. клас;
- курсове за текуща подготовка по български език и математика за 6. клас.

На интернет страницата на Учебния център
<http://www.regalia6.com>
може да намерите:

[тестове за външно оценяване за 4. клас](#)

[тестове за външно оценяване за 5. клас](#)

[тестове за външно оценяване за 6. клас](#)

[тестове за външно оценяване и кандидатстване след 7. клас](#)

[конкурсни изпити за кандидатстване след 7. клас](#)

[задачи от национални състезания за 7. клас](#)

[примерни тестове за ЕПИ на УНСС](#)

[тестове за зрелостни изпити](#)

[връзки към средни училища в София](#)

[връзки към висши училища в България](#)

и още много полезна информация.

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ВЪНШНО ОЦЕНЯВАНЕ – ЮНИ, 2009 г.

БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА – VI КЛАС

Задача за изпълнение – създаване на сбит преразказ

Текст за преразказ

Из „Под игото”, Част I, глава XI „Радини вълнения” (откъс)

Из публиката излезе Бойчо Огнянов, който досега стоеше потулен, и като се обърна към Стефчова, каза твърдо:

– Господине, нямам чест да ви зная, но извинете. Вашите въпроси, неясни и отвлечени, биха затруднили и ученици от V клас. Пожалеете тия неопитни деца.

Па като се обърна към Рада, попита:

– Госпожице, позволявате ли?

И както беше прав, попроси да извикат едно от питаните вече девойчета. Общо облекчение се почувствува. Съчувствен и одобрителен шум посрещна постъпката на Огнянова. В миг той прикова всички погледи, спечели всички симпатии. Пуснатата от Хаджи Ровоама клевета падна. Благородното му лице, обляно със страдалческа бледност и осветлено от един мъжествен и енергически поглед, подкупваше непобедимо сърцата. Лицата на зрителите се изясниха, гърдите свободно си въздъгнаха. Всеки виждаше, че Огнянов владее положението. И беше доволен.

Огнянов попита момичето простишко същото нещо, което го пита и Стефчов. То отговори сега. Майките въздъгнаха и пратиха благодарни погледи на чужденеца. Името му, ново и странно, обикаляше по всичките уста и се запечатваше в сърцата.

Повикаха другото девойче. И то отговори удовлетворително, според възрастта си.

Тогава всички тия деца, изпоплашени до подивяване оде, устремиха приятелски погледи към Огнянова. Духът се подигна на всички; те се запрепираха коя да излезе по-напред да се разговаря с добрия тоз човек, когото вече обичаха.

Рада от едно прехласване мина в друго. Учудена, трогната до сълзи, изненадана, тя гледаше с благодарност тоя великодушен човек, който ѝ дойде на помощ в такава тежка минута. Пръв път тя срещаше, и то един непознат, топло и братско участие. Тоз ли бе шпионинът! Той сега стоеше като ангел хранител неин! Той стъпка Стефчова като червей. Тя тържествуваше, тя порасте пак, тя погледна гордо и щастливо навсякъде - и навсякъде срещна съчувствени погледи. Сърцето ѝ се изпълни с признателно вълнение, а очите ѝ със сълзи...

На третото момиче Огнянов зададе такъв въпрос:

– Райно, я ми кажи, при кой български цар българите станаха християни, покръстиха се?

И той гледаше кротко и приятелски невинните очички, обърнати към него и по които още стояха следи от сълзи. Момиченцето помисли малко, помръдна си устните, па извика с гласец ясен, тънък и звънлив, като на чучулига, кога заран пее из въздуха:

– Българският цар Борис покръсти българите!

– Много хубаво, браво, Райно. Кажи ми сега кой изнамерил българската азбука?

Тоя въпрос позатрудни момичето. То попримигна, за да си докара на ума отговора, зина да каже, но се спря несамоуверено и готово да се смути.

Огнянов му помогна:

– Нашето А, Б, Райно, кой го написа?

Детският поглед светна. Райна простря голата си до лакът ръчица, без да каже нещо. Тя показваше на Кирила и Методия, които благосклонно гледаха към нея